

A csodás aratás

Volt egy szegény ember, igen búsult, mert csak egy karéja volt, mire evé, bejött egy garaboncás, kért kenyeret. Ez adott, és javaslá, hogy aratást fogadja, mire felfogadta, desperált, végre eljött az ördög vagy garaboncás, ez lefektette barázdába, „állj tovább, kössed, mes[sed]!”

*

Egy szegény emberhez, midőn utolsó falat kenyerét búsán eszi, belépnek a garaboncos deákok és kenyeret kérnek tőle. Szívesen odanyújtja nekik az utolsó harapást is, s azért viszont hálaul azon tanácsot kapja tőlök, hogy nagy aratási munkát fogadjon. Felvállalja az aratást, de az erejét túlhaladó munka felett kétségbe esik; mire a garaboncosok segítségére megjelennek. A munka azonnal csodás gyorsasággal véghez mén; a paraszt folytonos kiáltásukra: „állj tovább, kösd össze!” mindjárt kész kévékbe szedi a dús aratást.